

Peder Lund

ESRUM IDRÆTSFORENINGS HISTORIE

2016

Indhold

Esrum IF – hvad og hvornår (side 1)
Hvordan har foreningslivet været organiseret? (side 2)
Lidt overordnet historie om Esrum IF (side 2)
Hvordan kom der penge i kassen? (side 3)
Historien om Fodbold (side 5)
Svend Åge Jensen fortæller (side 8)
Folmer Nielsen fortæller (side 9)
Historien om Håndbold (side 10)
Historien om Badminton (side 12)
Historien om Klubhuset (side 14)
Historien om Sommerfesterne (side 17)
Historien om Kegleturneringerne (side 21)
Historien om Tingbakkehallen (side 23)
Slagsange (side 28)

Esrum IF – hvad og hvornår?

Gadebillede fra Klostergade i Esrum

Hvornår: Det var før der blev asfalteret og lavet fortov ☺

Hvad har rørt sig de sidste små 100 år omkring idrætten, i området – og ikke mindst i Esrum idrætsforening? Jeg hedder Peder Lund, har tidligere været bestyrelsesmedlem (1975-1999) og formand (1980-1999) i Esrum idrætsforening (Esrum IF/EIF). Her i 1. halvår 2016, er jeg blevet spurgt om ikke jeg kunne ridse nogle af de begivenheder op, som har præget EIF gennem tiderne.

Via gamle bestyrelsesreferater, lokalhistorisk arkiv,

jubilæumsskriftet fra 1980, samtaler med ældre tidligere medlemmer og egen hukommelse, vil jeg her prøve at gengive nogle punkter om historikken.

Jeg vil prøve at beskrive historien indtil omkring år 2000, hvor jeg udtrådte af bestyrelsen.

Der tages forbehold for fejlinformation i historikken, idet det ofte er noget jeg har hørt eller læst.

Skulle du opdage noget, som ikke helt passer, eller har du tilføjelser, så hører jeg gerne fra dig.

Skriv til mig på peder.lund@post.tele.dk.

God læselyst!

Peder.

Hvordan har foreningslivet været organiseret?

For at forstå sammenhængen mellem områdets forskellige idrætsforeninger, er det nok en god ide, at skitsere tilhørsforholdene mellem gymnastik, skydning, fodbold, badminton osv.

I dag hører alle de lokale idrætsforeninger under Danske Gymnastik & Idrætsforeninger (DGI). Der har i årenes løb været nogle "skilsmisser" og "giftermål" i hovedorganisationerne, men fra 2013 er vi alle atter under DGI.

I vores område er der en hovedkreds, som er paraply over alle de kendte idrætsforeninger. Denne hovedkreds har i de seneste 10-20 år været mere eller mindre usynlig. Dog er det via denne hovedkreds, det største projekt i nyere tid – nemlig Tingbakkehallen, er koordineret. Samtidig har hovedkredsen nedsat en arbejdsgruppe, som kalder sig "Tingbakkehallens venner", der bl.a. koordinere brugen af hallen, styrer 1. salen og i dag laver kegleturneringerne med hjælp fra de respektive foreninger, under 2. kreds.

Denne opdeling betyder at følgende afdelinger og aktiviteter er selvkørende med egne bestyrelser.

De 4 foreninger er:

Esrum IF fodbold og badminton - <http://www.esrumif.dk/>

Esrum gymnastikforening - <http://www.esrumgym.dk/>

Esrum bordtennisklub -

Esrum skytteforening - <http://www.esrumskytter.dk/>

Som det kan ses er Esrum IF ikke kun fodbold, men også badminton. Derudover har EIF også gennem tiderne beskæftiget sig med håndbold, bordtennis, trim/motion, RC modelbilkub og ikke mindst en række traditionsrige arrangementer som bl.a. bankospil, baller på kroen, den årlige sommerfest, vejturnering, "Esrum Cup" og kegleturnering. Af andre ting, som har fyldt meget i foreningens historie er bl.a. boldbanerne, Esrum revy, pinsefester, klubhuset, lysanlæg, Tingbakkehallen, venskabsbyer, klubbladet og sikkert meget andet. Spændende emner, som hen ad vejen bliver nævnt og beskrevet.

Da de mange ting gennem tiderne har været en del "on and off" forhold, har jeg valgt at skille tingene ad, så meget som muligt. Derfor kan du særskilt læse historien om fodbold, håndbold, badminton, klubhus, Tingbakkehal etc. i hvert sit afsnit, her under klubinfo/historie.

Lidt overordnet historie om Esrum IF

Esrum Idrætsforening er en af aktørerne, som gennem tiderne har tilbudt omegnens borgere mulighed for sport, motion og socialt samvær. I langt over 100 år har det været muligt at følge aktiviteterne i foreningen – mere eller mindre. Det er selvfølgelig nemmest at beskrive, hvad der skete i sidste uge frem for hvad der var gang i sidst i 1800-tallet.

Der er fundet sporadiske oplysninger fra perioden omkring år 1900 og frem til ca. 1950. Herefter er der nogle flere oplysninger indtil 1959, hvorefter EIF havde en periode på ca. 6 år, hvor foreningen lå i bero. Et vendepunkt var der i 1966, hvor der igen blev pustet liv i Esrum IF. Herefter og indtil i dag er foreningens gøren og laden, rimelig beskrevet, gennem bestyrelsesreferater m.v.

Som tidligere nævnt er Esrum IF kun en del af idrætsområdet i vores naturlige opland. Der har dog været en masse aktiviteter forbundet med at drive foreningen. Både sportslige, men bestemt også aktiviteter, som kunne styrke det sociale forhold og ikke mindst skaffe penge i klubkassen.

Overordnet vil jeg her beskrive, hvad der er blevet arbejdet med i foreningen, som tidligere blev kaldt "boldafdelingen", fordi EIF primært beskæftigede sig med fodbold og håndbold. Efterfølgende vil jeg prøve at beskrive nogle af milepælene i de enkelte aktiviteter, som gennem tiderne har præget EIF.

Når vi ser bort fra, at EIF lå i bero i perioden 1959-1966, har **fodbolden** altid været på programmet, i hvert fald helt tilbage til 1920.

Håndbolden menes at starte omkring 1936-37. Naturligvis var det udendørsaktivitet og kampe/træning foregik formentlig på bøndernes nærliggende marker. Sådan fungerede det indtil 1952, hvor håndbolden tog sig en pause og lå i bero indtil 1966. Her kom der igen liv i EIF, men i 2005 gik afdelingen "i dvale", og er ikke aktiv den dag i dag.

Når man nævner **bordtennis**, mener mange nok at kunne huske, at det vist er en selvstændig forening under Esrum SGI – 2. kreds. Det er den også i dag, men da man startede i Esrum, var det såmænd på Esrum Kloster. Vi er her tilbage til omkring starten af 1930'erne og det var formentlig under skytteforeningen. Fra 1937 til 1953 var det Esrum Kro, der lagde lokaler til bordtennisspillet, og i perioden 1953-60 stod EIF for denne sport og den foregik dengang på Kroen i Dronningmølle.

Fra 1961 blev bordtennisafdelingen selvstændig og flyttede til gymnastiksalen på Tingbakkeskolen. I dag trives afdelingen i bedste velgående i Tingbakkehallen.

Ikke alle interesserer sig for at spille fodbold eller håndbold. Derfor startede EIF i 1987 en afdeling, som motionerede ved løb eller gang. Den blev kaldt "**Trimklubben**" og eksisterede i godt 5 år. Det var gratis at deltage og medlemsrekorden var på 36 i 1989.

Badminton er nok en sport, som ikke mange ved har været en rimelig fast inventar i EIF's udbud.

Sporten startede i ca. 1936, hvor nogle unge mennesker planerede lidt, så der kunne laves en bane, der hvor den tidligere slagterbygning (ved Hennings Hjørne), ligger i dag. Det er på adressen Esrum Hovedgade 25. Om vinteren spille man på Esrum kro i festsalen og senere – omkring 1953 blev der lavet badmintonbaner på Esrum stadion. Da gymnastiksalen på Tingbakken blev indviet i 1960, flyttede badmintonspillerne dertil. Her var de et par år, hvorefter afdelingen var i bero, indtil 1972.

Jeg ved ikke hvor mange år man i denne omgang spillede, men i 1987 startede man så igen, med stor succes. 40 tilmeldte spillere i gymnastiksalen (1 bane), var rigtig mange. Siden har der været badminton og fra 1997 flyttede man i Tingbakkehallen.

Hvordan kom der penge i kassen?

De aktive medlemmer har selvfølgelig betalt kontingenter, for at være med. Det er der nok ikke noget nyt i og der er sikker heller ikke noget nyt i, at disse penge som regel aldrig slog til. Derfor har det altid været en opgave for foreningen at skaffe flere penge, for at få det hele til at løbe rundt.

Når man ser lidt på regnskaberne, som har været tilgængelige gennem årene, kan man i kassebogen fra 1941-42 se, at det aktive kontingent lå på 2-3 kr. halvårligt og at et passivt kontingent var helt oppe på 1 kr. – godt nok for hele året.

Når man undersøger udgifterne måtte foreningen af med 3 kr. til et dommerhonorar, 2,80 kr. til husmandsbrandkassen og 9,90 kr. til en annonce i avisen "socialdemokraten". Alle beløb, som kunne få enhver klubkasse til at bævre ☺

Hvad gjorde man så for at få det hele til at løbe rundt?

Jo, der blev arrangeret andespil og baller på Esrum kro. Overskuddet på et andespil, kunne snige sig op på godt 300 kr. og til ballerne solgte man indgangstegn til et beløb på 1,25 kr. pr. person. Der var til ballet i 1941 ikke mindre end 168 deltager, så her blev indtægten 210 kr. Nu var det altså under krigen, så kroen skulle have betaling for opvarmning af salen. Det kostede 58 kr. Det skal lige nævnes, at der ved generalforsamlingen den 28. oktober 1941, var 587,07 kr. i kassen og 497,20 kr. på en bygningskonto. Hvad denne bygningskonto var til, ved jeg ikke. I 1966 var kontingentet steget til 12 kr. halvårligt og et flæskespil på Esrum kro gav et overskud på ikke mindre end 440 kr. Her var der 1 hel gris på gevinstlisterne.

Kassebeholdningen var ikke blevet større i de forgangne 25 år. Der var nu 419,19 kr. i kassen, men det skal retfærdigvis nævnes, at EIF i dette år genopstod efter at have ligget i bero i ca. 6 år. I 1970 var kontingentet røget op på 12 kr. for seniorer og 3 kr. for ungdomsspillere. Dette ikke pr. halvår, men hver måned. Passive medlemmer måtte slippe 6 kr. for et år.

Kassebeholdningen havde det svært i starten af 70'erne og i 1973, gik det helt galt. På et tidspunkt var der kun 97 kr. i kassen, men være var, at EIF skyldte en slagtervareleverandør, til flæskespillene, omkring 4.000 kr. Denne situation medførte, at EIF måtte optage et banklån på 5.000 kr.

I de følgende år er det faktisk gået rigtig godt for idrætsforeningens økonomi. I perioden 1975-84 opfandt man et socialt arrangement, som blev kaldt vejturnering. Der blev spillet "showfodbold" på Esrum stadion, hvor forskellige veje, firmaer, familier m.v. stillede med 5 mandshold + 2 udskiftere og mødte hinanden. Det foregik over en uge, med afsluttende fest i det nye klubhus. Overskuddet lå på ca. 6-7.000 kr. pr. år.

Ud over denne aktivitet deltog EIF i den lokale pinsefest i skoven ved Tingbakken. Her var der omrejsende tivoli og ikke mindst pinsebal i det opstillede telt. Her stod EIF for salg af øl, vand m.v. Festen blev afholdt i samarbejde med Esrum Propforening og EIF var med i en 11 årig periode fra 1977-87. Overskuddet lå årligt på ca. 12-13.000 kr.

Man lå ikke på den lade side i EIF. Man fandt også energi til at opføre revy i Mårup forsamlingshus. Her var det en række aktive medlemmer, som var drivkraften i en sjov humoristisk og satirisk revy, på "de skrå brædder" i forsamlingshuset. Dette gjorde man i en periode på 5 år, fra 1982 til 85. Overskuddet her var på ca. 5.000 kr. årligt.

Det har ikke altid været pengene, som EIF er gået efter. Også det sociale for byens borgere har været i højsædet. Fra 1983 til 87 var der i samarbejde med spejderne, arrangeret Sankt Hans bål på idrætspladsen. Hvert år med en prominent båltaler. Heriblandt kan nævnes den nuværende statsminister, Lars Løkke Rasmussen.

Da man sluttede pinsefesterne på Tingbakken, skulle der ske noget nyt. Man ville flytte til Esrum, ved boldbanerne og målgruppen skulle være den lokale borger og selvfølgelig foreningens medlemmer. Det største arrangement i EIF's historie blev søsat. Navnet var "Sommerfest i Esrum" og var en blanding af en præsentation af ikke så kendte sportsgrene, opvisninger, gøgl og optræden og ikke mindst et knald af et foreningsbal i teltet på parkeringspladsen foran klubhuset.

Sommerfesterne kørte gennem 10 år fra 1988 til 97 og havde et gennemsnitlig overskud på små 40.000 kr. årligt.

Fra 1992 til 2005 har foreningen haft Kegleturning på programmet. Denne aktivitet har lavet et overskud på godt 20.000 kr. hvert år. Kegleturning overgik i 2006 til Tingbakkehallens venner og eksisterer den dag i dag.

Da den nye Tingbakkehal blev taget i brug, var man ikke sen til at lave indbringende aktiviteter i den. Ud over kegleturning, har der også været familiebanko, 70'erne 80'erne og 90'erne fester i hallen. Alle med rigtig gode overskud til idrætten.

Som det kan ses, er idrætsforeningsarbejde ikke kun at få det sportslige til at fungere. Det har i høj grad også handlet om at finde på ting, der kunne fylde klubkassen med penge. En lang række sponsorer har ligeledes været behjælpelige med at få hjulene til at rulle.

For første gang i EIF's historie rundede man en kassebeholdning på over 100.000 kr. i 1989 og i 2003 rundede man de 200.000 kr. i kassebeholdning. En velhavende klub, vil nogen måske mene – især idrætsforeninger, som har det svært økonomisk. Ja, det kan man måske sige, men foreningens ledelse, dens medlemmer og en masse andre gode borgere, som syntes området skal kunne tilbyde sport og motion i området, har knoklet for de værdier foreningen har i dag, så stor tak til dem.

Hvad foreningens status er i dag, ved jeg ikke, men driftsregnskabet i 2014 viste omkring 164.000 kr., så der er stadig en bestyrelse, som forvalter økonomien godt.

Historien om Fodbold

Jeg kunne spore historien tilbage til 1920, hvor "kampbanen" var nogle græsmarker ved Indelukkegård, på Villingerødvejen i den lille landsby Villingerød et par kilometer nord for Esrum. Foreningen var under skytteforeningen på dette tidspunkt. Her spillede man fodbold frem til 1928, hvor spillepladsen blev flyttet til marken ved "Rødhuset", på den anden side af vejen ved det nuværende klubhus i Esrum. Rødhuset ligger der ikke i dag.

I 1931 blev fodboldforeningen selvstændig og fik der formentlig navnet Esrum Idrætsforening, som på trods af skiftende tilhørsforhold, stadig har beholdt sit navn.

I 1953 fik foreningen sin første rigtige fodboldbane. Banen blev lavet af foreningens bestyrelse, ledere og medlemmer med skovl, rive, tromle og trillebør. Beliggenheden var der hvor den ene nuværende bane, på Esrum stadion, er i dag. Det er den bane længst mod syd, for det nuværende klubhus. Det skal nævnes, at man også før 1953 spillede samme sted, men her var banen nok mere en jævnet græsmark.

Billede herover er fra SGI's 100 års jubilæumsskrift. Det viser EIF's fodboldhold, fra ca. 40'erne. Som jeg ser det, er der lidt rod i navngivningen. Navne er i rækkefølge: Forrest tv., herefter midterrekken fra højre og sidst bagerste række fra venstre. Jeg mener at Henry Pedersen er Henry Larsen og at Mogens Romsøe er Magnus Romsøe.

Nogle år efter, kom så klubhuset med omklædningsfaciliteter ☺ - nej det var ikke det klubhus, som bruges i dag. Det var en grøn "tyskerbarak" af træ, med betonfliser på gulvet og ingen vand. Træhuset kom fra en nedrevet rutebil garage på Nyvej (i dag Bytoften). Efter endt kamp, blev det værste pløre skrabt af og så i søndagstøjet. Barakken lå lige inde på nuværende stadion, til højre ca. midt for Kroengen. Senere blev der gravet vandledning ned over marken, hvor Kroengen ligger i dag. Så var der da koldt vand i bruseren. Jeg tror vi snakker om ca. 1957 eller der omkring.

Fra 1956 til 1959 var EIF igen medlem af DDG&I (De Danske Skytte & Idrætsforening) under 2. kreds. Samme organisation, som områdets øvrige foreninger var medlem af.

Her kan det nævnes at navnet 2. kreds betød, at Esrum var den 2. amtskreds i det daværende Frederiksborg Amt, der blev tilmeldt organisationen. Kun Hillerød var før Esrum. 1. kreds Hillerød startede i 1862 og 2. kreds Esrum startede omkring 1870. Det skal dog retfærdigvis nævnes, at det var skytterne der startede og ikke fodboldspillerne.

Fra ca. 1959 til 1966 eksisterede foreningen ikke. Om det var ledermangel, dårlig økonomi eller manglende interesse for sport, ved jeg ikke.

I 1966 var de unge drenge trætte af at køre til nabobyerne og spille fodbold. Mange cyklede til Græsted og spillede der. Drengene spurgte deres lærer, Eskild Kragelund, om ikke han kunne starte en fodboldklub i Esrum. Eskild havde ikke så meget tid, så han allierede sig med Erik Christensen fra Esb. Skovhuse, og bl.a. de to opstartede igen Esrum IF.

Det blev en succes - ikke kun for fodbolden, men også for håndbolden, som også startede igen i 1966. Håndboldens historie beskrives andet sted under klubinfo/historie.

Det var ikke kun ungdomsfodbold, der kom gang i. Også seniorerne startede. Klubdragten var sort og blåstribet trøje og sorte bukser. Om Inter (Italien) var forbillede ved jeg ikke, men flot så det ud. Bestyrelsen var Erik Christensen, Ove "barber" Petersen, Jørgen "Chris" Christensen, Torben Jensen, Henrik Christensen, Arne Andersen og Eskild Kragelund. Det økonomiske overskud var ikke mindre end 419,19 kr. i dette år (1966).

Det kan nævnes, at ungdomskontingenten dengang (1967), for snart 50 år siden, var 12,- kr., og seniorerne skulle af med 30,- kr. halvårligt.

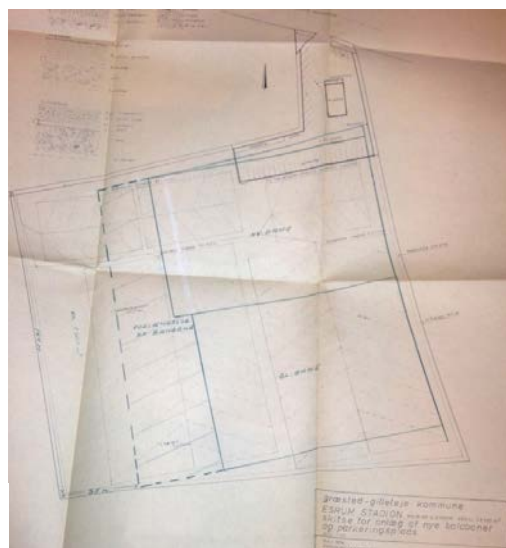
Træning og kampe var på Tingbakken, der hvor hallen ligger i dag. Der var jo ikke bygget klubhus i Esrum, så derfor flyttede man til Tingbakken, hvor der var omklædnings- og badeforhold.

Efter nogle år på banen ved Tingbakkeskolen, begyndte man at flytte kampene til Esrum stadion. Der blev klædt om og badet på Tingbakkeskolen og spillet i Esrum. Ja, hvad gjorde man ikke for tilskuerne i Esrum.

I 1969 var der 40 fodboldspillere i EIF, fordelt på 2 ungdomshold og 1 seniorhold. Seniorerne spillede i Sjællands Boldspil Unions (SBU) laveste række, som dengang hed serie 5. Men man skulle jo også begynde fra bunden.

1970 var året, hvor de sort/blå trøjer blev udskiftet, så klubdragten nu var orangefarvede trøjer med blå vandret bryststribе og blå bukser. Dengang var orange trøjer noget af et særsyn og svære at skaffe, men ser man i dag, spiller rigtig mange klubber i orange. Jo, EIF var på forkant ☺

*Plantegning over Esrum stadion med den nye fodboldbane i 1974.
Bemærk bilparkering ved klubhus/bane. Sådan blev det ikke.*

De første sponsorer var Esrum El og Esrum Kro. Senere i 1974 kom Esbønderup Købmandsgård v. Haarkær til og i 1979 var også Murermeister Karl-Ove Jensen på trøjerne. Fire sponsorer, som i mange år var trofaste støtter for Esrum IF.

I 1975 blev klubhuset indviet og fodbolden flyttede permanent til Esrum. Man havde dog så småt taget omklædningsfaciliteterne i brug lidt tidligere.

Den nyeste fodboldbane, nærmest klubhuset bliver anlagt i 1976 og taget i brug året efter. I 1979 blev poplerne mod Kroengen fældet og trådhegnet opsat.

Fra 1980 og 8 år frem, blev der forhandlet med kommunen om etablering af lysanlæg på en fodboldbane. De første år, fra 1980-84 var ønsket om lys på banen ved Tingbakkeskolen. Det blev dog forkastet på grund af naboklager (36 indsigelser). Herefter startede forhandlingerne om en ny placering på Esrum stadion (den "gamle bane"). I 1988 kunne EIF endelig tænde for lyset og træne fodbold i den mørke tid. En sej og lang kamp med kommunen, naboerne, reglerne og systemet, var slut.

I perioden fra 1966 til d.d. har EIF's herreseniorhold befundet sig i serierne enten 4,5 og 6. I dag kniber det med at samle et enkelt seniorhold, men i start 80'erne havde EIF hele 3 seniorfodboldhold, samt hold i alle andre rækker, på nær Old boys, ynglinge og damer/piger. Fodboldafdelingen havde ikke mindre end 116 medlemmer.

Redskabsskuret, som er placeret lige inden for lågen til stadion, havde sine første leveår fra 1978, et helt andet sted. Det blev bygget på banen, langs hegnet indtil Kroengen, sådan en 10-20 meter fra lågen i trådhegnet. Senere blev skuret flyttet til hjørnet, hvor det står i dag. Det var i sept. 1981.

I 1987 "strejker" drænsystemet i den nyeste bane, ved klubhuset. Banen er nærmest ubrugelig og der rettes henvendelse til kommunen, som dog ikke kunne finde penge til reparation, før der er gået et års tid. I den periode, var der stor belastning på den "gamle" sydlige bane. Der blev i 1988 lagt nye hoveddræn i den "nye" bane.

I 1991 blev EIF's første damehold tilmeldt SBU's turnering. Det var godt nok kun et 7-mandshold, men damerne var "på banen".

I 1992 var der registreret 131 aktive fodboldspillere, som deltog på 7 ungdoms-, 2 senior og 1 old boyshold. Ungdommen gik forrygende, hvorimod seniorerne haltede lidt, både med tilfredshed og resultater. Start 90'erne var generelt en periode, hvor der herskede en del ledelsesproblemer i både fodbold og håndboldafdelingerne. Resultaterne udeblev, trænerne blev udskiftet, udvalgsmedlemmerne forsvandt og bestyrelsen havde store udskiftninger. På den positive side kan nævnes, at der bestemt ikke var økonomiske problemer. Omkring 140.000,- kr. på kistebunden, gav om ikke andet lidt optimisme for de hårdtarbejdende idrætsledere.

I 1994 valgte bestyrelsen at kontakte DGI om konsulenthjælp til at afvikle nogle temadage, med henblik på at få bl.a. fodbold og håndbold til at fungere bedre. EIF gik til opgaven med avisoverskriften: Skal der plantes juletræer og lægges kartofler på Esrum Stadion? Disse dage fik sat lidt skub i foreningsarbejdet. Året bød bl.a. på tilmeldinger i alle rækker fra pøder til old boys på herresiden, samt junior og senior på damesiden. I 1994 mønstrede foreningen ikke mindre end 144 aktive fodboldspillere. Kontingentet var dette år kr. 700,- for seniorer, 350,- for unge under uddannelse, 320,- for ungdom og 200,- kr. for minier. Alle takster for hele året.

Det kan dog læses af bestyrelsesreferaterne, at det var op ad bakke for fodbolden gennem det meste af 90'erne. I hvert tilfælde ind til 1999. Manglende ledere og meget lidt gejst, fra mange spillere (seniorerne), gjorde det svært for de valgte formænd og deres ledere. En nedlæggelse af seniorafdelingen, var af og til på tale, gennem dette år 10.

Tingbakkehallen blev indviet den 29. september 1997. Fra den dag begynder EIF fodbold at indendørstræne i en "rigtig" hal. Det betød at mange hold efterfølgende har været tilmeldt indeturneringer og stævner, hvor de har klaret sig godt. Hallen blev et rigtig godt alternativ om vinteren, både til at holde teknikken ved lige og fastholde spillerne.

Nutidens kommende talenter i form af Årgang 07/08 Dreng og Piger
Trænere er Esben Salling og Jacob Sixten Pedersen
Billedet er fra 2015

1999 blev vendepunktet for fodboldafdelingen. En række friske mennesker ville det anderledes og satte fokus på børnene og de helt unge. En forventet medlemsnedgang på 20-25 aktive spillere, blev vendt til et plus på 10 medlemmer. Fodboldafdelingen trives den dag i dag og succesen har de sidste mange år været størst hos børnene, piger/damer og old boys-herre.

Svend Åge Jensen fortæller

I klubbladet fra februar 1983, havde et kendt ansigt i området – og ikke mindst i Esrum Idrætsforening, Svend Åge Jensen et indlæg, Her berettede han om oplevelser fra den gang, hvor han som dreng spillede fodbold i EIF. Det var i perioden omkring 1946-47.

Svend Åge fortæller:

Endelig blev det søndag, og vi drenge skulle ud og spille fodboldkamp. Ved 9-tiden mødtes vi hos vores træner Viggo Hermann, der boede i vaskehuset, hvor Per Olsen (Esrum EI – Esrum Hovedgade 29) i dag har værksted. Iført klubtrøje, spejderbukser, fodbold- eller skistøvler og med madpakke og saftevandsdunk, var vi klar til kamp. Vi valgte én af klubbens 4 bolde, der lå godt beskyttet mellem støbejerns benene på en tøjrulle og i samlet trop gik vi over til Gunnar Olsen (Vognmand), som altid kørte for os. I hans kreaturvogn, blev der sat bænke op og så kørte vi af sted til "landskamp". I sær husker jeg tydeligt en kamp, der var mod Gadevang, hvor vi vandt 2-1. Jeg scorede sejrsmålet og var verdensberømt i klassen en hel uge. Det var mit eneste mål som drengespiller.

Jeg har senere, som senior scoret 2 mål i den eneste kamp, hvor jeg har været på første holdet, men af uforklarlige grunde blev jeg sat af holdet og mit fodboldtalent visnede væk på 2. holdet. Nå, tilbage til drengefodbold. Efter kampen skulle vi altid skynde os hjem til Esrum (Esrum) for at se de voksne spille. Når der var hjemmekamp i Esrum, var der aldrig problemer med om kommunegartneren havde slået græsset. Næh, Aksel fra Lunden havde 8-10 køer gående, og de sørgede for, at banen altid var kortklippet og velgødet. Også dengang var der ofte problemer med at samle hold hos de voksne, og hvis der manglede en mand blev en af os drenge sendt ned efter børstenbinderen. Jeg tror han stod hver søndag og ventede på at vi skulle komme og hente ham, for i løbet af 2 minutter kom han til banen på sin Nimbus (motorcykel med sidevogn), iført kasket og motorbriller, klubtrøje og lange motorhandsker, shorts der gik til under knæene og

skistøvler – et kosteligt syn. Men på trods af sine 55-60 år, spillede han godt fodbold og sammen med Henry "klokkeren" på højre Wing og Poul Hansen i målet, udgjorde de stammen på holdet. Hvis det utrolige skete, at Esrom tabte kampen, fulgte "Børsten" dommeren, ikke alene ud af banen, men helt ud af Esrom by, samtidig med at han fik at vide, hvilken skændsel han var for dommerstanden.

Hen under aften flyttede Aksel sine køer tilbage på banen og en dejlig dag var slut.

Svend Åge Jensen

NB - parenteser er indsat af mig med henblik på forståelsen.

Samtidig skal det nævnes, at den første rigtige fodboldbane på Esrum stadion blev lavet i 1953, så når Svend Åge refererer til perioden 1946-47, er det fordi banen dengang nærmere var en ujævn græsmark.

Når I læser bynavnet Esrom, er det fordi Esrum i "gamle dage" blev stavet med o.

Folmer Nielsen fortæller

I SGI' jubilæumsskrift fra 1980, beretter tidl. skatteinspektør Folmer Nielsen, om det at være fodboldspiller i EIF, når vi skriver 50'erne.

Folmer er gammel Esrumdreng og boede i sine unge dage i Klostergade. Han var aktiv i EIF og blev i anledning af 2. kreds 100 års jubilæum i 1980, bedt om at skrive lidt historie, som han huskede den.

Forsiden af
jubilæumsskriftet

Folmer fortæller:

I 50'erne var Esrum ikke nogen storby. Det er den vel heller ikke i dag, men der ligger dog nogle huse ude i Rishaven og så dem nede på engen(Kroengen).

Skal jeg forsøge at fortælle lidt om EIF dengang, så bliver det lidt i spredt fægtning, og jeg vil starte med at sige, at der normalt kun var ét seniorhold tilmeldt turneringen og det kneb endda med at samle det, sådan en søndag morgen. De store gårde i Esrum og omegn var allerede på det tidspunkt ved at "skifte ansigt", sådan at forstå, at der ikke rigtigt var medhjælpere ansat mere, og det gik naturligvis ud over idrætslivet, fordi vi jo ikke kunne anvende medhjælpernes afløsere (traktorerne) på holdet.

Som ovenfor nævnt, spillede vi altid søndag formiddag og efterhånden som klokken nærmede sig 10, fik de "gamle" og store knægte ordre til at fare hjem og hente støvlerne, sådan at vi med lidt held kunne mønstre de 11 mand. I starten af kampen var vi alle altid lidt sløve ovenpå en – ofte langtrukken – lørdag og det var sommetider nødvendigt, at vi fik bolden i hovedet for rigtigt at vågne op.

Det var værre når vi skulle udenbys. En times tid før afgang, måtte vi rundt i byen og vække de slumrende og det var ofte nødvendigt, at Petersen (byens børstebinder) – og en af vores fan – måtte "levere" de sidste pr. ekspres i sin Nimbus med sidevogn. Undervejs fik de ellers at vide, at man som sportsmand skulle holde sport og sprut adskilt. Petersen var selv meget sportsinteressert og kunne overtale til at spille med, når det kneb, selvom han var sidst i halvtresserne. Når det skete, fik dommeren sin lærdom genopfrisket, navnlig hvis vi tabte. På det tidspunkt lå fodboldbanen på "den anden led" (nord-syd på Esrum stadion) og der gik en række piletræer midt ned ad banen. Dem blev vi en dag enige om skulle fældes. Det gik vi så, med Petersen – kaldet "børsten" – som sjakformand, i gang med og inden dagen var til ende, var

træerne fældet, savet, flækket og stablet. Brændet blev herefter sat som gevinst ved amerikansk lotteri.

Børsten kunne sætte skub i medlemmerne og han var også formand for foreningen på et tidspunkt.

Dengang var der ikke bingo og andespil i samme omfang, som nu. Vi måtte forøge kassebeholdningen ved jævnligt at lave bal på kroen. Det gik også godt, når de højere magter og krofolkene ville. Vi kunne godt risikere, at krokonen eller sønnen var sure, og så blev der lukket kl. 24, hvad enten vi tiggede eller bad. Vi havde i øvrigt succes med baller med optræden og underholdning af Jan & Keld, Papa Bues orkester, samt Willy Grevelund m.fl. Det hjalp naturligvis på den slunkne pengekasse.

Ekstrabladet havde engang lokket Harald Nielsen – også kaldet Guld Harald – til at besøge 4 Sjællandske klubber, som en slags reklame for bladet. Disse 4 klubber blev valgt ved lodtrækning i SBU (Sjællands Boldspil Union). Esrum var heldig at være en af de 4 klubber og vi måtte i hast arrangere modtagelsen nede på banen, hvor Harald viste sin evner til at lave mål og bagefter samle en masse drenge – også fra naboklubberne – til en snak om sit Italienske eventyr. Harald spillede jo som professionel i Italien (Bologna og Inter) i flere år, og det var ikke så almindeligt dengang, som det er i dag.

Efter opvisningen var det meningen, at klubben, som tak, skulle være værter på kroen til et stykke mad, men Grimme (journalist på Ekstrabladet), havde ikke tid, da historien skulle i trykken kl. 21:00

I mange år havde vi ikke indlagt vand i den gamle "tyskerbarak" (grøn træbarak, som lå ved skellet ind til der hvor Kroengen ligger i dag), vi brugte til klubhus og omklædning. Når kampen var færdig, på den bløde bane, var vi godt bemøjede og måtte så skrabe det værste skidt af med en kniv eller lignende, inden vi trak i søndagstøjet.

Da kommunen så bevilligede vand indlagt, mod at vi selv ordnede det, mødte der den første aften en gevaldig masse mennesker op med skovle og spader og hjalp til. Næste aften og fremover var vi så 6-7 mand, der færdiggjorde arbejdet. Dette var og er vist stadigt almindeligt, når der er tale om frivilligt arbejdskraft i forbindelse med sport. (Vandledningen blev gravet ned over marken, fra hovedgaden, der hvor Kroengen ligger i dag)

Jeg kunne såmænd godt fortælle flere sjove og mindre sjove historier fra klublivet dengang i Esrum, men jeg vil slutte med at ønske EIF fortsat held og lykke.

NB - parenteser er indsat af mig med henblik på forståelsen.

Sidder du og tænker: Hvornår var det nu Folmer oplevede disse ting, så bemærk øverst, hvor han nævner 50'erne. Altså, tingene skete i perioden 1950 – 1960.

Historien om Håndbold

Håndbold i Esrum, havde eksisteret i det små lige siden 1937, men var ikke eksisterende i perioden 1952 til 1966. Der er ingen tvivl om, at håndboldspillet blev spillet udendørs indtil afdelingen lukkede i 1952. Det var i den disciplin, som blev kaldt

Medlemskartotek fra håndbolden i 1961

1961					1961				
AKTIV HÅNDBOLD					AKTIV HÅNDBOLD LILLE				
PIGER					PIGER				
1	Git Jørgensen	Esrum	8,00	X	1	Jette Jensen	Esrum	5,00	X
2	Ellen	"	8,00	X	2	Inger Hise Hansen	"	5,00	X
3	Henriette Petersen	"	8,00	X	3	Yvonne Christensen	"	5,00	X
4	Bodil Hansen	"	8,00	X	4	Jette Petersen	"	5,00	X
5	Inger Jacobsen	"	8,00	X	5	Inger Hise Hansen	"	5,00	X
6	Jette Hise Hansen	"	8,00	X	6	Henriette Christensen	Esrum	5,00	X
7	Inger Jacobsen	"	8,00	X	7	Git Jacobsen	Esrum	5,00	X
8	Henriette Christensen	Esrum	8,00	X	8	Henriette Christensen	"	5,00	X
9	Bodil Christensen	Esrum	8,00	X	9	Henriette Christensen	"	5,00	X
10	Bodil Christensen	Esrum	8,00	X	10	Inger Hise Hansen	Esrum	5,00	X
11	Bodil Christensen	Esrum	8,00	X	11	Inger Hise Hansen	Esrum	5,00	X
12	Inger Jacobsen	Esrum	8,00	X	12	Bodil Christensen	Esrum	5,00	X

markhåndbold. Et spil på græs, hvor hvert hold havde 11 spillere i aktion ad gangen. Fra 1966 og til 1970 trænede håndboldspillerne i Tingbakkeskolens gymnastiksal, og der var tilmeldt hold i dame-, herre- og pigerækken.

I 1971 flyttede Esrum seniorhåndbold til Gillelejevallen, hvor det blev til 3 sæsoner, på det specielle filtæppegulv, som mange spillere vist har fået brændemærker på knæene af. Sommerhåndbolden foregik på Esrum Stadion og sommerstævner i egen og de omliggende foreninger, var en del af aktiviteterne. Ligeledes var håndboldholdene tilmeldt sommerturneringerne under amtet. Om vinteren blev der spillet under Sjællands Håndbold Forbund (SHF). Ungdommen trænede stadig i gymnastiksalen på Tingbakkeskolen. Spilletider og holdopstillinger for både håndbold og fodbold, blev sat op på opslagstavlen i Esbønderup brugs (der hvor Kræmmerhjørnet i dag er).

Kontingentet blev i 1972 sat til 3. kr. pr. måned for ungdom og 15 kr. for seniorer.

I 70'erne havde EIF en venskabsklub på Fyn, som hed Dreslette. Her skiftede man værtskab

Herre junior ved landmesterskaberne i Mørkøv, sept. 1989. Bagerst fra venstre, Bjørn Aaris, Jan Hårkær, Claus Madsen, Thomas Johansen, Niels Grubert, Tinus Christensen. Forrest fra venstre, Klaus Jensen, Lars Grubert, Allan Mira, Rolf Jensen og Christian Meinert. Holdet sluttede på en flot niende plads (af alle Danmarks juniorhold).

hvert år. I flere år, var det den enkelte aktive håndboldspiller, som var vært for 2-3 spillere – både med overnatning og bespisning. Lørdag aften var der bal og her blev der gået til den ☺

I september 1974 fik håndboldspillerne så hjemmebane i den nye Gribskovhal i Græsted. På dette tidspunkt havde EIF 2 damehold, 2 herrehold og ungdomshold i næsten alle rækker på pigesiden. I 1. del af 70'erne spiller de bedste seniorhold på herre og damesiden i serie 3 og 2, som det højeste og medlemstallet ligger i denne periode på ca. 80 aktive spillere.

Siden genopstarten af EIF-håndbold, har spillerne spillet i orange trøjer med blå bryststribe. Dette bliver i 1975 lavet om til helt orangefarvet trøje og blå bukser.

I 1979 sprang der noget af en bombe i EIF's håndboldafdeling. Dele af bestyrelsen foreslog en

sammenlægning af EIF og håndboldklubben Sirius. Dette var et forslag, som splittede ledelsen, spillerne og borgerne i Esrum. Efter man var nået ret langt i fusionsplanerne, forkastede EIF's medlemmer forslaget og dønningerne lagde sig efterhånden.

Sidst i 1979 kom der endelig gang i ungdomshåndbolden på drengesiden: Et drengehold blev tilmeldt vinterturneringen. Pigerne havde været godt repræsenteret i klubben i mange år, mens drengene spillede fodbold.

Holdtilmeldinger i 1980 var 3 herrehold, 2 damehold, 1 dameynglinge, 1 pigehold, 1 minihold og 1 drengehold. Der var nu 95 aktive håndboldspillere.

I starten af 80'erne var der som skrevet et drengehold og i slutningen af dette år 10, nærmere 1987 kom der også herrejuniorhåndbold på programmet. Som nævnt blev der spillet håndbold i

I april 1987 havde ungdomshåndbolden endnu et besøg i Svenske Osby. EIF's skønne dame- og herre drenge/juniorhold, havde en dejlig tur og blev i den anledning fotograferet på trappen. Eneste mangel på fotoet er træner Peder Lund, som stod bag kameraet.

Gribskovhallen i Græsted og i slut 80'erne var der da også en del drenge fra Græsted, som hellere ville spille i Esum i stedet for Sirius. I sæsonen 89/90 havde EIF bl.a. 1 damejunior og 2 herrejuniorhold og i 90/91 var der også et herreynglingehold. Udhørt i de mindre Sjællandske klubber.

Esum's Dame serie 3 hold i sæsonen 1988-89:
Bag tv. Træner Herluf Nielsen, Lisbeth Hansen,
Lena Hansen, Helga Hellesøe, Annette Hansen,
Karina Dideriksen.
Forrest tv. Anja Thoms, Ulla Sloth, Jeanette Holte,
Jonna Andersen.

Op gennem 80'erne havde EIF en venskabsby i Sverige. Den hed Osby og var rammen for talrige besøg der og med genvisitter i Esum, både for ungdomshold og seniorer.

I Gribskovhallen var EIF gennem årene med til at arrangere et par landskampe. Damelandsholdet mod Rumænien i 1975 og herrerne (ungdom) spillede mod Island i 1990.

I programmet fra 1990, kunne man finde spillere som:

Michael Bruun, Jan Paulsen, Henrik Kronborg, Nikolaj Jacobsen, Jesper Holmrís og Kenneth Trane. Alle mange nok i dag kender for div. trænerjob i Danmark og i udlandet.

I 1992 blev medlemstallene i kommunens 4

håndboldklubber (Esum, Sirius, Gilleleje og Blistrup) efterhånden så små, at der måtte nytænkning hos håndboldlederne. Ideen med holdfællesskab i alle ungdomsrækkerne blev født. Navnet for sammenslutningen blev Nord-Selandia.

Gilleleje trak sig ud efter det første år, men de øvrige 3 foreninger fortsatte samarbejdet til og med sæsonen 1994-95.

Esum og Blistrup havde også et holdfællesskab på dameseniorsiden i midten af 90'erne. Dette kørte fint i 3 år, hvorefter det gik i opløsning – måske fordi der kom en ny Tingbakkehal.

Da Tingbakkehallen blev indviet i 1997, blev denne selvfølgelig hjemsted for håndboldspillerne. I den efterfølgende periode havde Esum håndbold stor succes og medlemsfremgang. Det første år i hallen bød på kampe for 7 ungdomshold og 3 seniorhold. I 2001 havde EIF ikke færre end 106 aktive håndboldspillere. Speciel var der mange børn og årgange som mikro, minier, lilleput og puslinge havde gennem mange år været EIF's stærke side. Et godt sted at starte "fødekæden". Desværre dalede interessen for håndbold og i 2005 lukkede og slukkede EIF-håndbold for denne sport indtil videre.

Historien om Badminton

Som nævnt indledningsvis i den "overordnede" historie, findes der oplysninger om, at badmintonspillet startede i Esum omkring 1936. Det var udendørs på en planeret græsplæne, der hvor der senere blev bygget Esums eneste "højhus", nemlig Esum Hovedgade 25 (den lyserøde/pink "slagterbygning"). Se billede nederst.

Selvfølgelig skulle der også spilles om vinteren, så her måtte man flytte ind i festsalen på Esrum kro. Her måtte man dog stoppe på et ukendt tidspunkt, idet gulvet ikke kunne holde til belastningen. Salen, som lå i den nordlige ende af kroen, eksisterer ikke mere. Den blev nedrevet omkring 1980. I dag er der her en asfaltfodboldbane. På et tidspunkt i 50'erne blev der spillet udendørs badminton på Esrum stadion. Hvornår præcis og hvor længe, kan jeg ikke finde noget om.

Derimod blev der igen liv i badmintonspillet, da Tingbakkeskolens gymnastiksal blev indviet i 1960. Det blev til en super oplevelse for medlemmerne. Det at man kunne spille på en rigtig bane i en splinterny gymnastiksal.

Som det kan ses til højre, var der de første sæsoner - i 1960-62 på Tingbakken - ikke mindre end godt 30 medlemmer, som spillede mandage og torsdage fra 18:00 – 22:00. For jer der umiddelbart tænker på hallens faciliteter, skal I lige huske på, at der i salen kun er én bane.

Sjovt er det også at se, hvordan man i 60'erne førte medlemskartoteker, hvoraf man også styrede kontingentopkrævningerne. Det var vist inden EDB-systemerne tog over.

Efter flere år med fuld knald på medlemstallet, døde badmintonspillet ud i nogle år.

I 1967 ses det i bestyrelsesreferatet, at det måske var en ide at starte op igen, men som jeg læser de sparsomme håndskrevne referater, sket der vist ikke noget før 1972, hvor ønsket igen kom op, denne gang på 2. kreds generalforsamling, den 20. april. Alligevel kom badminton ikke i gang, men i 1987 kan det læses i bestyrelsesreferatet, at nu skulle der ske noget – og det gjorde der. 40 medlemmer startede op i gymnastiksalen og der var endda nogen på venteliste. Nu "kørte" badmintonafdelingen og overskuddet var dette år 3.217,15 kr. i denne afdeling.

Fra 1987 til 1997, hvor der blev spillet i gymnastiksalen, var der mellem 25 og 40 medlemmer. Der kunne simpelthen ikke være flere, med de tider der var tildelt afdelingen, i salen.

I efteråret 1997 indvies Tingbakkehallen, og inden man fik vendt og drejet sig, var der tilmeldt 62 seniorer og 39 ungdomsspillere til badminton. Et kæmpe ryk for sporten og EIF. I de efterfølgende år var der rigtig mange ungdoms- og seniorspillere i afdelingen, men efter godt

Badminton	
Mandag	
	Kirsten Sander
	Else Jørgensen
	Inger Sørensen
	Pelle Petersen
	Tove Andersen
	Steen Poulsen
	Pjanne Hansen
	Pjanne Poulsen
	Kent Jacobsen
	Mogens Poulsen
	Anders Larsen
	Egon Andersen
	Børge Sørensen
	Erik Finnvedal
	Henry Larsen
	Jørgen Nilsen
	Eduard Jacobsen
	Finn Henningsen-Lisbjerg

Badminton	
Torsdag	
KL.	
18-19	Steen Frandsen
"	Jan Rosen
"	Hanne Nielsen
"	Kais Rasmussen
19-20	Bent Olsen
"	Anders Jensen
"	Baris Christ
"	Hinden Møller
20-21	Hjalvald Petersen
"	John Christensen
"	Årskel Pedersen
"	Ragna Petersen
21-22	Filip Olsen
"	Arne Holmstrøm
"	Poul Madsen
"	Orlo Jensen
"	Hans Andersen

Medlemskartotek fra 1961

"Slagterbygningen" blev opført i 1946. Inden da, blev der spillet badminton på den ubebyggede grund.

10 år, måtte ungdomsafdelingen lukke og slukke, vist mest på grund af ledermangel. Motionisterne trives stadig i bedste velgående og har i år (2015-16) omkring 40 medlemmer, som spiller i hallen og gymnastiksalen. Græsted ungdomsbadminton (GBTK), har i 2015-16, med succes startet badminton op for børn, primært fra Tingbakkeskolen. Her er der i denne sæson (2015-16) omkring 26 ungdomsspillere i Tingbakkehallen.

Historien om Klubhuset

Når vi taler om klubhus i Esrum i forbindelse med EIF, taler vi om mindst 4 forskellige steder. Specielt når vi taler om perioden efter 2. verdenskrig, som jo bekendt sluttede i 1945.

I 50'erne og op i starten af 60'erne var "klubhuset" nærmere et omklædningssskur, i form af en grøn træbarak, som var lavet af brædder fra en nedtaget rutebilgarage fra Nyvej (i dag Bytoften) i Esrum. Den blev kaldt "Tyskerbarakken" og var blot 2 omklædningsrum, hvor der først omkring 1960 blev installeret koldt vand. Barakken lå på det nuværende Esrum stadion, ved hegnet mod Kroengen.

Esrum Kro blev senere det naturlige "klubhus", hvor spillerne samledes før kampene og ikke mindst efter dem. Der var ingen andre steder at være, så rafling, kortspil og billard blev det naturlige samlingsobjekt for EIF's spillere.

Også omklædningsrummet på Tingbakkeskolen blev samlingspunkt, da EIF spillede kampe og trænede på Tingbakkeskolens bane, der hvor hallen ligger i dag.

Med disse ringe faciliteter dengang, var ønsket selvfølgelig stort for at få et "rigtigt klubhus" i forbindelse med Esrum Stadion.

Projektet var jævnlige på tale i klubben, gennem sidste del af 60'erne og i starten af 70'erne.

I 1969 beslutter bestyrelsen sig for at søge kommunen om et klubhus, som kunne samle boldspillerne i Esrum. Kommunen havde heller ikke penge dengang, så ansøgningen tog tid, men i 1971 udarbejder nogle af foreningens medlemmer et udkast, som sendes frem til kommunen.

Klubhuset, mens der var rigtig gang i byggeriet. Her kort tid efter 1. spadestik og rejsegildet. Billedet er fra sommeren 1972

En murer ved navn, Carsten Kvisgaard tegner herefter klubhuset, som kommunen godkender, på betingelse af at foreningen selv bygger det. Den 12.8.1972 blev spaden så sat i jorden, til 1. spadestik. Nu skulle EIF første rigtige tilholdssted opføres og planen var at opføre et hus med 2 omklædningsrum, 2 toiletter – begge med indgang udefra, fra et overdækket vindfang. Der ud over skulle huset indeholde et køkken og et større opholdsrum som klublokale. Til at starte med gik byggeriet over al forventning. Kommunen havde givet tilsagn om at betale materialeudgifterne og EIF stod for

arbejdskraften, ved opførelsen.

Omkring 1.10.1972 var huset under tag og rejsegildet afholdt. Men den 3.12.1972 kunne der læses i bestyrelsesreferatet, at byggeriet nærmest var gået i stå. Om det var kulden eller opsluppet energi der var årsagen, vides ikke.

Den 18.6.1973 råber bestyrelsen "vagt i gevær". Nu skal der ske noget med klubhusbyggeriet. Kommunen Idrætsudvalg kommer på inspektion. Herefter kommer der lidt gang i byggeriet, men man kan godt fornemme trætheden hos de frivillige hjælpere.

I september 1974 er man så langt, at der skal søges om midler til inventarer. Den samlede materialepris havner tæt på de 100.000,- kr. inkl. Inventarer.

Den 14.12.1974 får fodbolddrengene lov til at holde fest i det næsten færdige klubhus.

I april 1975 bliver der sat gardiner op i det store klubrum og allerede på den tid var der problemer med de lysegrå filttæpper, som var lagt på gulvet i klublokalet. Mosejord fra banerne og lysegråt tæppe, var vist en dårlig cocktail. Nyt flisegulv blev købt og lagt, så nu var man klar til den store indvielse, som blev afholdt 1. november 1975.

Godt 3 års byggeri med frivillig arbejdskraft var over og nu kunne medlemmerne nyde et flot hus.

Nu er der nok nogen der tænker: Er der ikke 4 omklædningsrum og 4 toiletter i klubhuset?

Jo, det er der i dag. I 1980 var klubbens medlemstal steget meget, så det eksisterende klubhus blev for lille. Man gik i gang med at ansøge kommunen om en tilbygning. Dette skulle ske gennem idrættens prioriteringsplan. På generalforsamlingen i januar 1981, kunne formanden berette, at kommunen havde

bevilliget 172.000,- kr. til en udvidelse af klubhuset og at kommunen også havde sagt ja til at betale alle driftsomkostningerne af huset fremover. Det være sig El, varme, vand etc.

I marts måned 1981 var der indhentet tilbud på materialer og processen med al det administrative, var færdig den 21.10.1981, hvor byggetilladelsen så endelig var i hus og byggeriet kunne starte.

Sagsbehandlingsprocessen havde da varet fra 15.12.1980 til 21.10.1981.

Skrivebordsarbejdet i kommunen varede ca. 10 måneder. Kunne de frivillige EIF'er bygge tilbygningen hurtigere? Ja, projektet gik i gang den 30.4.1982, rejsegildet var 22.5.1982 og tilbygningen var færdig til indvielsesfest den 30.11.1982. En super flot præstation, som blev udført på ca. 7 måneder.

Nu havde EIF et klubhus, som indeholder 4 omklædningsrum, 4 toiletter, 1 depotrum, 1 mødelokale, 1 stort klublokale og 1 køkken.

I dag (2016) er det ældste klubhus omkring 42 år og tilbygningen ca. 33 år gammel og det kan selvfølgelig ses, men de frivillige idrætsledere og deres medlemmer har sammen med kommunen prøvet at holde huset funktionelt, så man der har en base for EIF.

Klubhuset, Esrum Hovedgade 28, som det så ud inden tilbygningen.

Billedet er fra Frederiksborg Amt Avis
den 28. december 1987

GRÆSTED-GILLELEJE

Redaktion: Vestergade 23, Helsingør, tlf. (02) 29 69 00

Frivillige udbygger klubhus i Esrum

I Esrum er man godt i gang med udvidelse af idrætsforeningens klubhus, hvilket sker med frivillig arbejdskraft. Man lagde ud den 30. april og så har man arbejdet i hver weekend. Fra starten var der 26 mennesker, der tilbød deres arbejdskraft og dem har man benyttet sig af og arbejdet er allerede langt fremme.

Det er ikke udelukkende medlemmer af idrætsforeningen, der har tilbudt sig, det har vist sig, at der er adskillige andre, ikke mindst naboer til idrætsanlægget, der har ønsket at give en hånd med som en anerkendelse af det arbejde, som idrætsforeningen i øvrigt udfører for ungdommen.

Derfor har man været i stand

til at opdele de mange hjælpere i hold, således, at der også kan blive nogle fri-weekender ind imellem. Jo flere, der melder sig, jo bedre, og man kan kontakte enten formanden Peder Lund, tlf. 30 18 15 eller næstformanden Jørn Pedersen tlf. 29 04 23. I de kommende uger er det mure både indvendigt og udvendigt samt taget, der skal laves, man er helt færdig med udgravning, støbning og kloakering.

På det sidste byrådsmøde foreslog Venstres ordfører viceborgmester Børge Skovbjerg at man opfordrede alle ungdoms- og idrætsinteresserede i hele kommunen til at give en gratis hånd med, når idrætsanlæg og andre faciliteter skulle udbyg-

ges ikke mindst det kommunale, hvor arbejdet ellers automatisk vil blive udført. Det ligger sådan, at man kun har et fast beløb til rådighed til ungdoms- og idrætsarbejdet i hele kommunen hvert år, og det kunne man få langt mere ud af, hvis den enkelte selv var villig til at yde en indsats.

Det store forsamlingshus i Søborg samt Gilleleje Hallen er blevet til på den måde og nu har man også i Esrum vist, hvorledes tingene kan gøres. Det betyder alt sammen, at der bliver så mange flere penge til rådighed til at starte nye projekter for, hvilket synspunkt alle byrådsmedlemmer tilslutter sig.

Den 23.5.1982 skrev Frederiksborg Amts Avis dette om udvidelsen af klubhuset i Esrum.

Historien om Sommerfesterne

Der har vist aldrig hersket nogen tvivl hos landets idrætsledere om, at kontingent alene ikke kan drive en idrætsforening. I EIF har foreningen altid kæmpet for at have en sund økonomi. Det har ofte været op ad bakke – ja på et tidspunkt var kassebeholdningen nærmest ikke eksisterende, så foreningen måtte ud og oprette et lån, for at kunne betale sine kreditorer. Det var i 1973, hvor et lån på 5.000,- kr. i banken, var en nødvendighed.

Man har i EIF prøvet med alt muligt. I 40'erne solgte man blomsterkrans ved byens indfaldsveje. Under 2. verdenskrig var der baller på kroen, hvor EIF måtte betale for brændsel. I 50'erne flæskespil og op gennem 60'erne bankospil.

Senere har foreningen prøvet at skaffe penge ved at afholde vejturneringer, æblesalg, revyer, Sankt Hans fester, passive medlemskort og ikke mindst at være "bestyrer" af restaurant- og danseteltet ved pinsefesterne i skoven på Tingbakken. Det var i en periode på 11 år fra 1977 til 1987.

Tiden løb fra "skovfesten", hvor der ingen toiletter var og tivoliet havde kørt i samme rille i en menneskealder. Derfor besluttede bestyrelsen, at stoppe, mens legen var god. I 1988 var det sidste gang der blev holdt pinsefest på Tingbakken – den sidste gang uden EIF's deltagelse. Pinsefesten var for øvrigt en "gammel herre". Den startede vist i 1878 på Tingbakken, men flyttede under krigen til parkeringspladsen ved Esrum kro. Senere - omkring 1950, flyttede man igen op på i skoven på Tingbakken. Placeringen har man svært ved at forestille sig i dag, men den var lige inde i skoven, der hvor vejen flader ud, 100 meter inden Østvej drejer mod Esbønderup – når man kommer fra Esrumsiden. Her var der plads til radiobilbane, luftgynger, skydetelt, samt en masse andre boder. Der ud over var der så restaurant- og dansetelt, som EIF "bestyrede" i 11 år.

Pinsefesterne blev i alle ca. 109 år arrangeret af Esrum Propforening, hvor EIF så var med i 11 år.

Pinsefesterne havde trods alt givet foreningen et overskud på godt 10.000,- kr. årligt, så noget andet nyt måtte ske. Kriterierne var: Noget for den almindelige borger, medlemmerne og interesserede fra nabobyerne. Der ud over ville man flytte "hjem" på Esrum stadion, hvor der var klubfaciliteter og ikke mindst toiletter. Så skulle det være for både børn og voksne. Konceptet stod hurtig klart og det kørte man efter, de 10 år sommerfesten eksisterede. Et overskud på omkring 10.000,- kr. på Tingbakken, blev byttet ud med et overskud på omkring 30-40.000,- kr. årligt, i snit. Det blev gennem denne periode en økonomisk tryghed for EIF, som har gjort sig gældende mange år efter og er det formentlig også i dag. Hvad var så denne "Sommerfest i Esrum" for et arrangement?

I hovedtræk ville man præsentere nogle mere "ukendte" sportsgrene på stadion. Der skulle også være optræden – helst af specialkarakter – som viste god underholdning til en fornuftig pris. Så skulle de lokale idrætsgrene vise hvad de kunne og hvis der kunne blive konkurrencer af humoristisk art, var det selvfølgelig med på programmet. Lørdag aften skulle der altid være en kanon fest i det

Konceptet for sommerfesten blev holdt gennem alle 10 år - og samme forside blev holdt på de 10 programmer, hvor kun dato, år og farve blev ændret.

opstillede telt på parkeringspladsen, med spisning, underholdning og dans til de små timer. På boldbanerne skulle opstilles en masse salgs- og forlystelsesboder.

Jo, det blev en folkefest for byens borgere og en masse andre fra nabolandet. Rigtig mange glædede sig til at komme på Esrum stadion og få en på opleveren og ikke mindst hygge sig med alle de andre, man mødte.

Som nævnt startede "Sommerfest i Esrum" i 1988. Foreningen havde lige sluppet Pinsefesterne på Tingbakken og et nyt koncept skulle se dagens lys. Fra programmet dette første år, kan nævnes: Karnevalsoptog gennem byen, mini kræmmermarked, moon-car race mellem børn og forældre, håndbold- og fodboldkampe, samt dyst mellem borgerforeningerne i Esrum, Esbønderup og Dronningmølle. Der ud over var der opvisning i modelflyvning og selvfølgelig et knald af en fest i teltet.

Sommerfesterne var skudt i gang og arrangørerne havde draget sig en masse erfaringer, så nu var man klædt på til at ride videre på den positive bølge, man havde oplevet.

I 1988 var der minikræmmermarked på pladsen.
Her ses gæster hygge sig ved "gamle Hansens" bod.

Andet år i 1989 bød programmet på en nytænkning, idet man tog fredag aften med. Her var der diskotek for de unge. En ide, der blev affødt af, at teltet var opsat og samtidig kunne man tilbyde noget for ungdommen. Lørdag bød på body-building, tovtrækning, danse- og gymnastikopvisning og fest i teltet om aftenen. Her blev der solgt platter, som idrætsfolkene havde tilberedt i køkkenet på Tingbakkeskolen. Søndag var der mesterskaber i græsklipning, skattejagt, flyveopvisning og islandske heste. Der ud over lavede EIF en politikerdyst mod EIF's sponsorer. Her skulle der laves en idrætshal i miniformat. Dette var et politisk budskab, om at

Esrum området stærkt manglede en idrætshal.

I flere af de efterfølgende år formåede EIF at lokke kommunalpolitikere til Esrum, hvor de blev "udsat" for forskellige konkurrencer, som også indeholdt et politisk budskab, der henledte på de ønsker og mangler idrætten havde i området.

Jeg vil ikke remse programmerne op for de efterfølgende år, men dog nævne, at indholdet blev mere og mere seværdigt. F.eks. kan nævnes Søværnets Tamburkorps, som flere år gik i front, når sommerfesten skulle "skydes i gang". Optogene var som regel krydret med foreningens egne medlemmer i f.eks. karnevalskostymer. En gøglertrup var også i front et år, så festligt blev starten altid.

Hvis der i flæng skal nævnes nogle af de mange programpunkter, som gennem årene tiltrak publikum, skal det være Københavns gøglerskole, gymnastikopvisninger, danseopvisninger –

4-5 årige børn fra F.A.M. giver opvisning i motocross.
Det blev en kæmpe succes og var i 1991

både traditionel dans og folkedans. Der var også "store bøffer" i form af amerikansk fodbold, hvor Copenhagen Towers mødte Kronborg Knights fra Helsingør. Så var der tilløbsstykket, hvor 4-5 årige børn fra Fr.borg.Amts Motorklub kørte motocross på 125 og 250 ccm maskiner. Flere spændende ting, der bør nævnes, er opvisning med Islandske heste, skovhuggeropvisning, faldskærmsudspring, helikopterlanding på fodboldbanen, traial – motorcykelkunstner der klatrer over biler o.lgn., med deres maskiner. Det var ren akrobatik.

Som det måske kan ses af ovenstående, blev programmet mere og mere seværdigt for publikum. Man evnede at finde på nye spændende ting, som man ikke så i hverdagen. I stedet for dyre og "forkromede" indslag, satsede EIF på det sjove, spændende og økonomisk fornuftige, hvor man tydeligt mærkede aktørernes engagement og glæde for at vise hvad de dyrkede af interesser. Derfor kunne man som arrangører mærke, at man havde fat i den "lange ende". Det var efterhånden blevet et stort arrangement, hvor de første forberedelser startede ved juletid, for at have det hele på plads omkring 1. juni. Det skal heller ikke være nogen hemmelighed, at den store succes også tærede på lederes og medlemmers kræfter. 10 år, hvor man sideløbende skulle klare de sportslige ting og alle de andre ting, som det kræver at drive en "forretning" som EIF, var hårde, men også en fornøjelse.

En anden filosofi, man havde omkring sommerfesterne var, at hvis børnene havde det godt, havde forældrene det også. Derfor var der også meget for børn, ud over de programsatte indslag. Der var boder, hesteridning, dyrskue med børnenes kæledyr, hoppeborg o.m.a.

De sidste 5 år kunne sommerfesten præsentere bl.a. sækkepibeorkester, Falck med brandslukningskøretøjer,

arbejdende politihunde, hip-hop opvisning, mellem 3-400 gymnaster fra DGI's amtshold giver opvisning, gratis sildebord, danmarksmestrene i sjipning, kræmmermarked, akrobatik på cykler, minikoncert fra musikskolen og steelband.

Ja, der var mange spændende ting på programmet. Her er kun nævnt under halvdelen, men mon ikke det fortæller lidt om, hvad det var for en populær folkefest EIF gennem 10 år (1988-1997), havde stablet på benene. På disse år lavede foreningen 381.301,- kr. i overskud til idrætten – og husk, det er ca. 25 år siden.

Skovhuggerne gav også publikum mulighed for at konkurrere i f.eks. øksekast. Bemærk de mange publikummer.
Billedet er fra 1992

Det skal nævnes, at ungdomsdiskoteket, om fredagen blev afholdt for sidste gang i 1996. Her var der desværre en del uroligheder i byen, som EIF ikke fremover ville stå model til. Det var ud over det værdisæt foreningen havde/har.

I foreningens orange farvede klubblad nr. 1, 20 årgang februar 1998, kom så det endelige "dødsstød" for sommerfesterne i Esum. Formanden skrev, at arrangørerne var kørt trætte i deres succes og ville prioritere kræfterne på selve idrætten og ikke mindst på den nye Tingbakkehal. Ærgerligt, men alting har en ende og EIF valgte at stoppe "på toppen".

SOMMERFEST ELLER EJ

Bestyrelsen har under budgetlægningen for 1998, naturligvis drøftet hvilken større arrangementer, som vi skulle kaste os ud i. Overskuddene fra de tidligere sommerfester har selvfølgelig været en økonomisk fordel for foreningens likviditet, men modsat har disse arrangementer også "tæret" på de frivillige leders kræfter. Spørgsmålet var bl.a. om disse kræfter kunne / skulle bruges anderledes.

De få der var med til generalforsamlingen fik præsenteret et budget for 1998, som kunne præsterer et mindre overskud uden en sommerfest. Derfor er holdningen nu, at vi lægger kræfterne i at styrke arbejdet med de aktive idrætsudøvere, efteruddanner ledere, instruktører og trænere og endelig lægger energi i at få lavet Tingbakkehallen's 1. sal færdiggjort.

Naturligvis er det vemodigt at sige stop for et så traditionelt arrangement, som sommerfesten, der i denne omgang har kørt i 10 år. Men tendensen med at flere og flere frivillige hjælpere faldt fra, er ikke stoppet, samtidig med at andre opgaver i klubben, måske kun blev lavet halt, gør at det nok er den rigtige beslutning vi tager, ved at lave sommerfesterne hvile et stykke tid.

pl

Historien om Kegleturneringerne

Et tomt telt og en god ide startede i 1992 kegleturneringerne i Esrum.

Som skrevet et andet sted i disse historiefortællinger, begyndte sommerfesterne i 1988. Festerne blev gerne holdt i den sidste weekend i maj og da man nåede til 1992 var denne weekend også der, hvor man havde placeret Kr.himmelfartsdag. En dejlig lang weekend, hvor det store lejede buetelt, fra Helsingørsk Motorklub, stod tomt på parkeringspladsen foran klubhuset, om torsdagen. Da EIF ikke lå på den lade side, skulle det selvfølgelig udnyttes – men til hvad?

Jeg havde gennem et par år deltaget i en kegleturnering i Hillerød, arrangeret af HGI bordtennisafdeling. Det var ret sjovt og sikker også økonomisk rentabelt, så hvorfor ikke prøve det.

Det var startskuddet til, indtil videre - 24 turneringer, som i 2017 kan fejre 25 års jubilæum. Turneringen trives altså stadig i bedste velgående.

Indledningsvis er det nok en god ide, at fortælle lidt om, hvad en kegleturnering egentlig er. At kegle er noget i retning af det man i dag ser som bowling. Det gælder om at kaste en kugle ned af en bane og herefter vælte nogle kegler. I bowling er der som regel automatisk keglerejsning og elektronisk styring af pointtællingen. Når man spiller kegler, som i vores turnering, er det med rigtig "levende" keglerejser og en dommer, der sidder og tæller point. Lidt mere gammeldags, men sjovt, spændende og hyggeligt. Keglerejserne har altid været børn og unge, fra vores egne foreninger i området, som herved tjente nogle penge til deres hold.

Turneringen fik hurtigt navnet "KegleCup" og foregik på 2 opstillede mobile træbaner. Banerne blev lejet af HGI og opstillet af dem.

29 hold af 3 personer, var tilmeldt og det blev lige så sjovt og hyggeligt, som man havde håbet. Efter en lang Kr. himmelfartsdag ved banerne, kunne resultater så gøres op. Vinder af turneringen blev Snedkermester Morten Jensen fra Mårup, med Smeden fra Pårup, Esrum Billard, Murerholdet (Karl-Ove) og Star Sound på de efterfølgende pladser.

Små 19.000,- kr. i overskud, var det økonomiske resultat for denne ekstra dag ved sommerfesten. Ikke dårligt og et arrangement som selvfølgelig skulle gentages.

Da der efterfølgende ikke var ekstra

helligdage i forbindelse med sommerfesterne, blev

kegleturneringen flyttet til sidste weekend i august. Her lå den i de næste 4 år, frem til og med 1996. Det var stadig i et opstillet telt på parkeringspladsen foran klubhuset i Esrum. Vinderne af disse turneringer var: 1993 Smeden i Pårup, 1994 EGC-Transport, 1995 Esrum Vognmandsforretning, 1996 Esrum bordtennisklub.

Vinderne i 1993, 1999, 2000, 2002
Smeden i Pårup

Da Tingbakkehallen blev indviet i 1997,

var det selvfølgelig "lige til en blød inderside", at flytte arrangementet til lunere lokaler, så man samtidig sparede udgifterne til det lejede telt. Da man nu var indendørs, flyttede man også til en ny tid på året. Fra 1997 til 2009 blev 1. weekend i november datoerne, hvor man afviklede "KegleCup". Vinderne i

Det vindende hold (med børn) i den første
kegleturnering den 28. maj 1992
Snedkermester Morten Jensen, Mårup

Vinderne i 2006, 2009 og 2012
Smidstrup Brolægning

denne periode var: 1997 EGC-Transport, 1998 Anlægsgartner Elo Christiansen, 1999 Smeden i Pårup, 2000 Smeden i Pårup, 2001 TJ-VVS, 2002 Smeden i Pårup, 2003 Star Sound, 2004 Peter Maler, 2005 Skoledrengene, 2006 Smidstrup Brolægning, 2007 H.P. Murerbyg, 2008 Esrum Billard, 2009 Smidstrup Brolægning.

I 2010 blev der ingen turnering, men allerede året efter i 2011 var arrangementet på banen igen, men nu i februar måned. Indtil 2016 har vinderne været: 2011 Vandmændene Esbønderup, 2012 Smidstrup Brolægning, 2013 Skoledrengene, 2014 Esrum Billard, 2015 Skoledrengene, 2016 Team 3400.

Fra 2006 overtog "Tingbakkehallens venner" arbejdet med turneringen, for at aflaste EIF. Nu går det økonomiske overskud til glæde for Tingbakkehallen brugere og hermed selvfølgelig også for EIF.

I de 24 år turneringen indtil nu er afholdt, har der været gennemsnitlig 20.000,- kr. i overskud pr. år.

Der har langt de fleste år været 48 hold a´ 3 spillere med i turneringen. Nogle gange 42 hold og andre gange 54 hold. Kun 3 gange har der været 60 hold (2005, 2013 og 2016).

Hvor længe bliver kegleturneringerne så ved?

Ja, det er et svært spørgsmål, men som I kan se var der stor tilslutning i 2016, med 60 hold.

Noget tyder på, at lokalbefolkningen syntes det er et arrangement, der skal fortsætte.

Det der taler for at stoppe, kommer måske fra uventet kant. Det er kvaliteten af banerne og alderen på dem der levere- og opstiller dem. Banerne er nu 26 år gamle og er blevet repareret og istandsat gennem de senere år, mens de idrætsledere fra HGI-Hillerød, som har med banerne og leveringen at gøre, efterhånden kommet op i årene, og deres afløsere er svære at finde ☹

De elsker at komme til Esrum, så hvis vi bare kommer og læsser/læsser af, så de ikke skal slæbe på de tunge baner, går det.

Hvor længe, svæver i luften.

Vi håber traditionen kan fortsætte.

Vinderne i 2005, 2013 og 2015
Skoledrengene

Stemningsbillede fra KegelCup 2016
I Tingbakkehallen den 6. & 7. februar

Historien om Tingbakkehallen

En idrætshal i Esrum/Esbønderup ville i dag være noget man syntes var en selvfølgelighed. Hvordan skulle man ellers spille bold, badminton, bordtennis, lave gymnastik om vinteren, vil man sikkert spørge.

Den tanke havde idrætsfolkene også for mange år siden. Helt tilbage i 70'erne poppede tanken og ønsket op, når man tænkte fremtidsplaner.

I 1964 skrev Morten Korch filmen "Kampen om Næsbygaard". Få år efter startede idrætten i Esrum og omegn "Kampen om en idrætshal". Når du har læst nedenstående skildring, giver du mig nok ret.

Sidst i 70'erne havde man på lokalt plan drøftet placering af en hal, men som tiden skred frem kunne man godt indse, at hvis man skulle gøre os forhåbninger om en hal, var chancerne størst i forbindelse med en skoleudvidelse – altså flere spor på Tingbakkeskolen.

Idrætten i Græsted-Gilleleje kommune (som den hed dengang), lavede sine egne prioriteringsplaner, hvor idrætsplan 1, var den med de store ønsker. I marts 1979 står på denne plan: Hal med skydekælder og bordtennislokaler til opførelse i 1982 – beløb 7 mill.kr.

Så skulle den være hjemme – troede man. Men nej, som bekendt skulle der gå mange år, før det blev en realitet.

I 1988 skrev jeg, som dengang var formand for EIF, i vores meget læste klubblad, at der måske var gået politik og valgstemmer i beslutningen om en idrætshal i Esrum-/Esbønderup området. Her henviste jeg til, at man for små 10 år siden, satte hallen på Idrætsplan 1 og at den var skrevet på som færdig i 1982. Dette indlæg tog Frederiksborg Amts Avis (FAA) op og bragte i avisen den 26.10.1988. Jeg tror nok det gav nogle svar retur, fra politikkerne ☺. Fælles for svarene var: I skal nok få den hal. I bliver ikke snydt!

I perioden, fra slutningen af 70'erne til hallen stod der i 1997, rendte en række forkæmpere byrådsmøderne tynde for at lægge pres på politikkerne, vel vidende at kommunen ikke havde mange penge at gøre godt med. Der kom heller ikke til at mangle avisindlæg om hallen, lige som klubbladet var et godt medie, at fortælle om sagnet af en hal. Klubbladet blev også sendt til den skrivende presse.

I januar 1980 vedtog byrådet at udbygge Tingbakkeskolen for 31 mill.kr. Denne udbygning indeholder plads til den 2-sporet skole, med idrætshal (boldspilhal). Udbygningen skulle stå færdig til skolestart i august 1984. Men som de fleste ved holdt den ikke med hensyn til hallen. Op gennem 80'erne var der meget avisskriveri vedr. det "forsømte hjørne i kommunen", som også blev kaldt ulandet, øst for Gillelejevejen. Kommunen ønskede at sælge medborgerhuset i Esrum og herefter erstatte lokalerne med rum og plads på Tingbakkeskolen. Samtidig skulle der laves SFO-ordning og Tingbakkeskolen skulle have elever op til 10. klasse.

Frederiksborg Amts Avis den 26. oktober 1988

Så var det foreningslivet igen kom massivt på banen. Kommunen sagde de ønskede helhedsløsninger og fremtidssikring, så sagen var efter foreningslivets mening klar. En udbygning af skolen og opførelsen af en boldspilhal, var selvfølgelig løsningen. Så var der plads til et kulturcenter for idræt og øvrige foreninger.

Alle områdets foreninger, havde nedsat en arbejdsgruppe, som fremlagde et godt projekt, med tilhørende planer og tegninger, udført af arkitekt Finn Bang Christensen.

Men – nej. Det kunne der desværre ikke findes penge til. Denne beslutning tages i februar 1989.

Hvad med idrættens prioriteringsplan

Det er med stor interesse, vi har læst Per Roswall og Lars Løkkes forslag for en løsning af Blistrups længe ønskede haludvidelse. (Ugeposten den 26. juni).

Hvor er det godt tænkt.

Sælg kommunal jord og ejendom. Brug pengene til noget nyt og mere tiltrængt.

Tanker er såmænd en tro kopi af dem, som forenings- og skolefolk i Esum/Esbønderup området barslede med i starten af 1989. Vores planer om et kulturcenter ved Tingbakkeskolen indeholdende bl.a. boldspilhal, bibliotek, SFO-ordning, integreret institution, medborgerhus samt plads til teaterforeningen, møder og andre fritidsaktiviteter, var fulgt af et konstruktivt forslag om finansiering af byggeriet.

Her var vi nemlig inde på de selvsamme tanker som Per og Lars.

Vi foreslog at kommunen solgte det tidligere fritidshjem samt den gamle skole i Esum med tilhørende jord. Derudover fulgte der naturligvis en del andre forslag om besparelser til hjælp ved finansieringen af centret.

I den forbindelse kan vi ikke lade være med at tænke på, om ikke de mange penge, der betales i lejeafgift til »pavillon-eventyret« i den nuværende SFO-ordning, kunne være brugt bedre i det fremlagte projekt?

Per og Lars, I er inde på noget af det rigtige, uanset om idéen kommer fra os eller I selv har fået den. Hatten af for nytænkning.

Men nu møder vi et andet

problem.

Hvad med Idrættens prioriteringsplan?

Per, du som har siddet i foretræningsudvalget i Idrætsunionen (og har stor tilknytning til Blistrup SG&I), der er i koordinationsudvalget for Græsted-Blistrup og Esum, må da vide at idrætten i Græsted-Gilleleje har en prioriteringsplan. Hvis ikke, så kan vi nævne, at den for halbyggeriernes vedkommende er følgende:

1) Esum/Esbønderup, 2) Græsted, 3) Blistrup.

Lad det være sagt klart og tydeligt. Det vil glæde os overordentligt meget, hvis hal-kapaciteten i Græsted og Blistrup kunne blive udvidet. Men som ægte »hal-forkæmpere« i Esum/Esbønderup området gennem mere end 10

år, vil det skuffe os meget, hvis vi endnu engang bliver tilsidesat og overhalet inden om.

Vi ved godt, at den omtalte ejendom og jord er beliggende i Blistrup, men vi opfatter pengene fra et evt. salg som tilhørende Græsted-Gilleleje kommunes skatteydere.

Vi vil være meget kede af, hvis dette indlæg skuffer sportsfolk i Blistrup for meget, men som idrætsledere kan vi ikke sidde med foldede hænder og se på at aftaler kommunens foreninger imellem bliver tilsidesat, fordi et par hjælpsomme politikere tænker tanker, men glemmer idrættens prioriteter.

Henning Svendsen,
formand for 2. kreds Esum.

Peder Lund,
formand Esum IF.

I 1990 kom måske et lille gennembrud. To byrådsmedlemmer havde fået en genial plan. For øvrigt samme plan, som 2. kreds formand og EIF formanden, havde fået halvandet år før.

Hvad det drejer sig om, kan du læse i avisindlægget her til venstre. Og ja, den ene politiker er vores nuværende statsminister (2016).

Nu var der snart gået

Avisindlæg i Ugeposten den 24. juli 1990

20 år, fra vi begyndte at tale om idrætshal i Esum/Esbønderup. Kunne vi nå at få en hal op at stå inden »jubilæet« – altså 20 års kamp?

I 1992 sker der så noget igen. Et kommissorium bestående af politikere, embedsmænd og folk fra idrætten, blev sammensat. Arbejdstitlen blev »hal 95«, fordi målsætningen var at indvie Tingbakkehallen i 1995. Så lang så god – vi var dog tættere på end nogen sinde før. I november 1992 drog arbejdsgruppen på tur for at se på haller og om der var ideer vi kunne bruge. I gruppen var idrætten repræsenteret af Henning Svendsen og undertegnede.

Vi besøgte Farum Tennishal, Hårlevhallen, Lille Skensvedhallen, Orøhallen og Lille Lyngbyhallen.

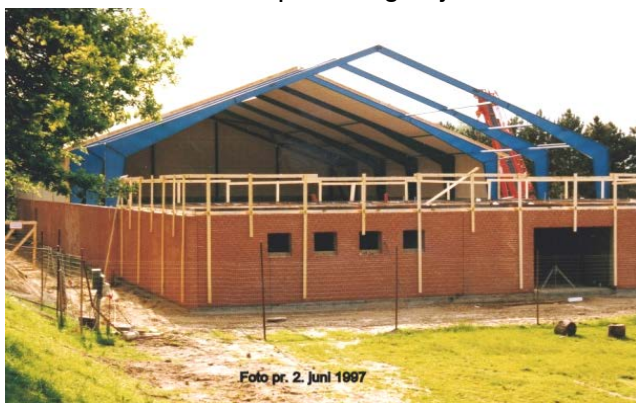
Et kommunevalg i 1993, satte halprojektet noget i stå. Der sket faktisk ikke noget, så efter valget var vi spændte på, hvad det nye byråd så besluttede. I starten af 1994 gik arbejdet i gruppen så i gang igen. Sidst i oktober 1994 laves der de første skitseplaner og nu er hallen der nok snart, men ikke uventet, der kom lige noget på tværs. Efter et halvt år med næsten ingen kommunikation med kommunen, kom så »undskyldningen«. Arkitekten var blevet bedt om at lave nyt samlet forslag, hvor skoleudbygningen også indgik sammen med hallen. Ny ventetid i sigte. I slutningen af 1995 ser man så i avisen, at kommunebudgettet omkring hallen er halveret til 5 mill.kr. Dette skulle kun indeholde en »skal« som skulle være den længe savnede Tingbakkehal. Den tidligere antaget sum for sådan en hal, var på 10 mill.kr., så nu talte man om en skrabet model, hvor man udsatte 2 af de planlagte omklædningsrum, samt det ene af opholdsrummene på 1. sal. Installationer trækkes kun til rummene, men færdiggøres ikke i denne omgang.

Heldigvis viser det sig, efter nogle måneder, at det ikke bliver så slemt endda. Hvis vi selv laver alt på 1. sal, skulle de 5 mill.kr. nok række.

I klubbladets august 1996 nummer kunne det så meddeles, at vi var meget tæt på og at indvielsen nok vil være i august 1997 ☺

En af de største dage i halhistorien, var 11. marts 1997. Det var dagen, hvor 1. spadestik blev taget af et trekløver, bestående af Per Roswall, Henning Svendsen og Peder Lund med borgmester Jannich Petersen og arkitekt Karl Henning Sørensen, som "hepper". Nu kunne det ikke gå galt.

Der var rejsegilde 26. maj 1997 med servering af de traditionelle røde pølser og bajere.

Arbejdet med bygning af hallen, hvor 1. salen kun blev afsat som rårum, gik godt og mandag den 29. september 1997 kl. 10:00, blev hallen officielt indviet.

Nu var "stueetagen", hvor hallen, omklædningsrum, teknikrum, toiletter og depotrum på plads og idrætsudøverne i gang med at indtage herlighederne.

Så startede et nyt stort byggeprojekt. 1. salen stod med betongulv, ubeklædte vægge, ingen skillerum, ingen lofter, ingen toiletter og køkken. Der ud over manglede 1. salen el- og vvs-installationer.

Det var kommunens betingelser, hvis vi ville have rum til klubliv og andet i hallen, så var selvbyg nøgleordet med projekt 1. og 2. sal (loftet).

Den første store hindring med at få 1. salen færdig, var en ventetid på over 8 måneder, hvor der ikke måtte laves noget, før ansøgning om økonomisk støtte blev fremsendt fra Børne- & Kulturudvalget til Lokale- & anlægsfonden. Når den var godkendt der, måtte man gå i gang. Fonden fortalte hurtigt, at som de kendte projektet, var der næsten ingen tvivl om, at godkendelsen ville komme i hus. Tro det eller lad være. Efter 8 måneder kom svaret på ansøgningen. Den var afslået, fordi det var en kommunal bygning.

Som man måske fornemmer, kan tingene tage tid ☺

Nu kunne der bygges 1. sal og man skriver april 1999. Henning Svendsen fortæller her nedenfor om arbejdet med 1. og 2. sal på hallen.

Sådan så 1. salen stadig ud i oktober 2000 da vi endelig efter diverse forhandlinger gik i gang. Vi havde dog i den mellemliggende periode lagt plader over trappeskakten.

Historien om 1. salen på hallen

Der blev fra indvielsen af hallen i september 1997 og frem til igangsættelsen af 1.salsarbejdet oktober 2000 afholdt en del møder med kommunen, hvor konditionerne for ansvarsområdet mellem kommune og Esrum SG&I blev forhandlet på plads. Esrum SG&I er hovedforeningen for idrætsklubberne i Esrum.

I den spæde start var det meningen, at Esrum SG&I fik overdraget rårummet på 1. sal, og herefter selv skulle forestå finansiering og arbejde med indretningen.

Efter mange forsøg på at skaffe midler, materialer og arbejdskraft måtte vi erkende, at vi ikke kunne overkomme det hele, og i foråret 2000 gik kommunen ind i projektet.

Henning Svendsen blev det koordinerende bindeled mellem kommune, JLG-entreprise og idrætten under byggefasen og koordinerede også den frivillige indsats under indretningen af lokalerne.

Der blev indhentet tilbud fra Arkitektfirmaet A/S Karl Henning Sørensen, og et komplet tilbud på færdiggørelse af 1.salen lå på kr. 1.314.500,- ex moms.

En ny forhandling og sparerunde gav det resultat, at Esrum SG&I selv skulle indestå for kr. 352.718,- ex moms.

Det omfattede komplet malerarbejde, gulvarbejde og køkkenindretning - alt inkl. materialer, arbejde samt montering af skillerum, loft, gulv på 2. sal, isætning af døre m.v.

En betingelse for at vi kunne gå i gang, var at gangbroen ind til 1.salen fra skolesiden blev etableret, idet det var ad denne vej alle materialer, specielt gipsplader, spånplader, forskalling og ståldragere til adskillelsen mellem 1. og 2. sal, skulle bæres ind.

Der var gensidig accept af betingelserne, gangbroen blev etableret, og vi startede 11. oktober 2000 med at bære gipsplader ind til det indledende arbejde. Herefter skulle den frivillige arbejdskraft og håndværkerne arbejde parallelt, således at det frivillige arbejde skulle følges med håndværkernes tidsplan. Det første, der blev opdaget, var at gulvafløbene var sat forkert i betondækket, hvilket medførte et større opbrydningsarbejde med det tunge trykløftværktøj i jernbetonen før vi kunne komme rigtigt i gang.

Der var gennem bygge- og indretningsfasen mange møder mellem JLG-entreprise, der skulle stå for det konstruktionsmæssige, VVS-arbejde og EI-arbejde, og så Esrum SG&I, der skulle varetage resten af indretningen.

Det var ofte problematisk, at der ikke var entret med lokale håndværkere, hvilket gjorde kommunikationen langsommelig, men det lykkedes løbende at overholde tidsplanen næsten punktligt.

Værdien af Esrum SG&I's indsats skønnes til at beløbe sig til mere end ½ mill. kroner.

Vi var så heldige, at Peter Stilling, Esrum Btk, fik et sponsorat hjem fra Beckers Maling, De sponserede al maling, spartelmasse, væv, lim, malerværktøj m.v.

Esrum Vognmandsforretning v/Finn og Jette Pedersen sponserede et komplet køkken inkl. hårde hvidevarer.

CF-gulve v/Claus Frederiksen gav et favorabelt tilbud på gulvlægning - så godt, at vi fik kommunen til at betale materialerne.

Der blev sat 1.700 m² gips op, svarende til ca. 20 tons, som blev skruet op med 13.000 skruer.

Der blev lagt 100 gulvspånplader - skruet direkte i stålpær med 1.200 selvskærende skruer.

46 stålpær, 25 cm høje, 10 cm brede og 7 m lange blev båret ind og monteret på 2 stk. 14 m lange limtræsdragere, 30 cm høje og 10 cm brede.

Limtræsdragerne blev løftet ind af et vindue af Esrum Vognmandsforretning.

I øvrigt blev der monteret 490 lb. m forskalling - skruet nedfra direkte i stålpærene, 225 m fodpanel, 200 m indfatning, 250 m skyggelister, 650 m² glasvæv og brugt ca. 200 liter maling, der primært blev rullet på.

Onsdag den 14. november 2001 blev aftrækket til emhætten og de sidste loftplader monteret.

Vi kunne se tilbage på en formidabel indsats, hvor en trofast mindre flok i lidt mere end 1 år brugte stort set al fritid på 1.salen.

4 år, 1 måned og 17 dage efter selve hallen blev indviet, kunne vi den 17. november 2001 holde indvielse for idrættens lokaler på 1. sal - det var en både stor og bevægende dag.

I den forløbne tid indtil nu, hvor vi skriver 2016 har Esrum SG&I selv indkøbt og finansieret alt inventar til lokalerne - lige fra teskeer til borde & stole.

Der blev brugt 1.733 frivillige timer på arbejdet.

La Cantina blev flittigt besøgt under indretningsfasen, og det var ganske hyggeligt at sidde i de støvede lokaler for indtagelse af fortjent både fast og flydende føde.

Henning Svendsen – marts 2016

SLAGSANGE

EIF's slagsang fra ca. 1945

Mel. Ukendt

Her kommer Esrums glade unge
med ild i arme og tunge
og med humør, som ej kan kues
Om vi i kampens hede trues
:/ Ret så ryggen alle mand
vi går gennem ild og vand
hæng så i som aldrig før med godt humør
så er holdet helt f f
og kun ved et lykketræf
kan man banke EIF.

Vi stemmer i af bedste evne
når vi skal ud til idrætsstævne
for vi vil hævde vores farver
når ud på banerne vi traver
:/ Ret så ryggen alle mand
vi går gennem ild og vand
hæng så i som aldrig før med godt humør
så er holdet helt f f
og kun ved et lykketræf
kan man banke EIF.

Sangen mener jeg er skrevet af Thorkil Hansen, Esrum i Frøslevlejerens. Thorkil blev indsat af Tyskerne i november 1944 og sad der til foråret 1945.

Melodien er for mig ukendt, men kan vist synges på melodien til spejdersangen: "Vi er en samling glade gutter".

Sidst i 70'erne omskrev Lisbeth Bjerager, Esrum sangen. Den blev nemmere at synge og gik nu på melodien "General Napoleon". Lisbeth havde på det tidspunkt flere drenge, der spillede fodbold. Den kom til at se sådan ud:

Esrums glade unge hæng nu i som aldrig før,
kæmp af alle kræfter og gå på med godt humør.
Holdet er i orden det er kun ved lykketræf,
man kan banke EIF
"Heja Esrum" højt det klinger
kampens glæde gí'r os vinger,
Sejren hjem vi bringer,
så frem med EIF.

*Peder Lund
Redaktionen afsluttet sept. 2016*

